

شنبه 12 دی 16 محرم 2 ژانویه

هجوم مسلمانان به دمشق در سال 14 هجری قمری ...

هجوم مسلمانان به دمشق در سال 14 هجری قمری

مسلمانان در عصر خلیفه اول (ابوبکر بن ابی قحافه) پس از پیروزی هایی که در نبرد با مسیحیان و سپاهیان روم در جبهه های غرب و مناطق شام، همانند اُجنادین، بُصری و مرج صُقر به دست آورده بودند، نیروهای خویش را برای نبرد با مدافعان شهر بزرگ و تاریخی دمشق (مرکز شام) متمرکز کردند. آنان در شانزدهم محرم سال 14 قمری به دمشق هجوم آورده و آن را از چند سو به محاصره خویش در آوردند.

مدافعان شهر، تمامی دره های شهر را بر روی مسلمانان بسته و در داخل شهر سنگر بندی کرده و آماده نبرد با مسلمانان شدند. خالد بن ولید از سوی ابوبکر، فرماندهی مسلمانان مبارز منطقه شام را بر عهده داشت و به مدت شش ماه، این شهر را در محاصره خویش نگه داشت.

سرانجام با آنان معاهده ای بست و طی صلحنامه ای آن را به سوی مسلمانان گشود. در همان ایام، ابوبکر از دنیا رفته و عمر بن خطاب جانشین وی گردید. نخستین اقدامات عمر بن خطاب برکناری خالد بن ولید از فرماندهی سپاه شام و نصب ابوعبیده جراح به جای وی بود. ولی ابوعبیده، به خاطر مصالحی امارت و فرماندهی خویش را تا پایان فتح دمشق پنهان نگه داشت. فتح دمشق در ماه رجب سال چهاردهم قمری، در عصر عمر بن خطاب به وقوع پیوست و این واقعه، ضربه سنگینی بر امپراتوری روم شرقی وارد ساخت و زمینه مناسبی برای پیشرفت های بعدی مسلمانان گردید.

تدوین تاریخ اسلامی در سال 16 هجری قمری

از هنگامی که رسول خدا(ص) از مکه معظمه به مدینه منوره هجرت کرد و با هجرت سرنوشت ساز خود حیات تازه ای به دین اسلام و مسلمانان بخشید، آن حضرت دستور داد که هجرت را مبدأ تاریخ اسلام قرار دهند. بدین گونه که تاریخ اسلام را با ماه قمری تعیین می نمودند و می گفتند: نخستین ماه هجرت، دومین ماه هجرت، سومین ماه هجرت و هیمین طور بقیه ماه ها. این روال تا عصر خلافت عمر بن خطاب ادامه داشت و در زمان وی به عنوان تاریخ رسمی اسلام، تدوین و ابلاغ گردید.

در عصر خلیفه دوم برخی از استانداران ایالت های اسلامی و بعضی از دور اندیشان مدینه منوره، لزوم انتخاب تاریخ ویژه ای برای مسلمانان (به صورت سالانه) را بارها به اطلاع خلیفه رسانیده و وی را متوجه این امر مهم نمودند.

عمر بن خطاب تصمیم گرفت برای مسلمانان تاریخ ویژه ای تدوین نماید.

بدین لحاظ تعدادی از صاحب نظران مهاجر و انصار را گرد آورد و با آنان در این باره به گفت و گو نشست.

در آن جمع، برخی سال تولد پیامبر اکرم(ص)، برخی سال بعثت آن حضرت و برخی سال رحلت آن حضرت را به عنوان مبدأ تاریخ اسلام پیشنهاد کردند.

هم چنین برخی از دیگر اندیشان، تاریخ رومی (میلادی) و عده ای از آنان، تاریخ فارس (فرس قدیم) را یادآوری کردند. اما امیر مؤمنان علی بن ابی طالب(ع) نیز که در آن نشست حضور داشت، پیشنهاد کرد: به خاطر اهمیت هجرت پیامبر اسلام(ص) از مکه به مدینه، آن را مبدأ تاریخ اسلام قرار دهند. عده ای از حاضران، از جمله خلیفه وقت، پیشنهاد امیر مؤمنان(ع) را اصلاح دانسته و همان را تأیید نمودند و عمر بن خطاب دستور داد که از آن پس هجرت پیامبر(ص)، مبدأ تاریخ اسلامی قرار گیرد.

آن گاه، درباره ابتدای سال قمری که از چه ماهی از ماه های عرب آغاز گردد، گفت و گو شد و در این باره نیز پیشنهادهای متعددی ارائه گردید. سرانجام عمر بن خطاب به پیشنهاد عثمان بن عفان که معتقد بود اول محرم را، نخستین روز سال بدانند، ترتیب اثر داد و فرمان داد که ماه محرم، نخستین ماه سال هجری قمری باشد.

با این حساب، هجرت پیامبر(ص) در آغاز سومین ماه سال اول هجری قمری واقع گردیده است.

درگذشت آیت الله سید مهدی خوانساری در سال 1391 هجری قمری

آیت الله سید مهدی خوانساری از علمای معروف قرن اخیر در سال 1391 هجری قمری در شهر کاظمین بدرود حیات گفت. اوفقیهی مجتهد، محدثی پرآوازه و آگاه به علوم اسلامی بود. ایشان در نجف اشرف نزد بزرگانی چون آیت الله نایینی خارج فقه و اصول را آموخت و بعد از کسب درجه اجتهاد به تدریس و تألیف پرداخت. از آیت الله سید مهدی خوانساری آثار ارزنده ای بجای مانده است که از آن میان احسنُ الودیعهِ شهرت بیشتری دارد. #171; احسنُ العظیمه و فهرست عیون الاخبار» از دیگر کتابهای مهم ایشان محسوب می شوند.

آغاز عملیات محمد رسول الله(ص) در سال 1360 هجری شمسی

عملیات متوسط محمد رسول الله (ص) در تاریخ دوازدهم دی ماه 1360 با رمز مقدس « لا اله الا الله، محمد رسول الله (ص)» با هدف انهدام نیروهای دشمن و نشان دادن قدرت نفوذی و تهاجمی ایران در منطقه غرب نوسود در کردستان صورت گرفت و تا سیزدهم دی ماه به طول انجامید.

در این عملیات، نیروهای سپاه، ضمن عبور از مناطق کوهستانی و تله های انفجاری، به مصاف دشمن بعث رفتند. با عبور شجاعانه رزمندگان از مرزهای بین المللی، پایگاه های بعثیان و ضد انقلاب در این منطقه درهم کوبیده شده و مقر فرماندهی یکی از تیپ های دشمن منهدم گردید. رزمندگان اسلام، پس از پیشروی به داخل شهرهای عراق، ضربات سختی به پایگاههای دشمن وارد آوردند. در نهایت از آن جا که این عملیات به صورت انهدامی، پیش بینی شده بود، تثبیت موضع صورت نگرفت و رزمندگان پس از پایان ماموریت، پیروزمندانه به پایگاههای خود در داخل خاک وطن بازگشتند. نتایج این عملیات: تلفات نیروی انسانی دشمن: 100 نفراسیر، 700 نفر کشته و زخمی. تجهیزات و امکانات: 4 تانک 4 دستگاه انهدامی، هلیکوپتر 2 فروند انهدامی، هواپیمای میگ 1 فروند انهدامی. این عملیات، آرامش دشمن را در غرب کشور برهم زد و به رژیم بعث نشان داد که از این پس، نیروهای متجاوز عراق در هیچ منطقه از خاک ایران، از حملات نیروهای جمهوری اسلامی ایران، مصون نیستند.

تولد پاتریس لومرما بانی استقلال کنگو در سال 1925 میلادی

پاتریس لومرما بانی استقلال کنگو در سال 1925 میلادی در افریقا متولد شد. لومرما فارغ التحصیل رشته حقوق بود و در نهضت آزادی افریقا حضوری فعال داشت. لومرما در سال 1958 میلادی به عضویت دائم کنفرانس مردم سراسر افریقا درآمد و در کنار آن ریاست نهضت ملی کنگو را نیز به عهده گرفت. پس از تأسیس جمهوری دموکراتیک کنگو در سال 1960 میلادی لومرما به مقام نخست وزیری و وزارت دفاع منصوب شد. اما بعد از مدتی عوامل داخلی سرسپرده بیگانه شوریدند و ایالت کاتانگا را مستقل اعلام کردند. در پی این شورش لومرما از کار برکنار شد و تحت نظر نظامیان کنگو قرار گرفت. سرانجام در سال 1961 میلادی خبر کشته شدن لومرما منتشر شد و ناآرامی سراسر کنگو و بسیاری از کشورهای افریقایی را فرا گرفت. سرزمین من کنگو از آثار تألیفی پاتریس لومرماست.